

Hakan Baş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

1.11.2010

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hakan Baş (1989-2010)

1989 doğumlu, Isparta'nın şarkikaraağaç ilçesine bağlı, iekpınar kasabasına kayıtlıdır. Kck yaşlardan itibaren şiirlele duyduğu merakla dikkat çeken Hakan Baş yazdığı serbest şiirlele beğeni toplamıştır.

Adı Katliam Başrol İsrail

Tükenen umutları yeşertmekti onların tek amacı
Yaralara merhem olmak için çıktılar yola
Düşeni kaldırmaktı kitaplarının ortak inancı
Bütün dünya gördü adı katliam başrol İsrail
***

Savunmasız insanları öldürmeyi ilke edinmiş bunlar
Bir yudum suya muhtaç insanlara mermi yağdırmış bunlar
Allah katında bilmem nasıl konuşacaklar
Bütün dünya gördü adı katliam başrol İsrail
***

Biz ayırt etmeyiz Yahudi'yi, Müslüman'ı, Hıristiyan'ı
Bırak bomba yağdırmayı da hiç açtın mı Tevrat'ı?
İnsanlığa sürdüğün bu kara lekeyi bu rezaleti
Bütün dünya gördü adı katliam başrol İsrail
***

Bir yanda kocaman bir ömür ve tek mermi
Bu işlenen suçu söyle Allah affeder mi?
Merhamet duygusundan uzak bu katil devleti
Bütün dünya gördü adı katliam başrol İsrail
***

Rotamız Filistin yükümüz insani yardım diye çıktılar yola
7 gemi 700 insan öndeydi mavi Marmara
31 Mayıs'ta 04 sularında
Bütün dünya gördü adı katliam başrol İsrail

Hakan Baş

Anne

İnsanların yüzünü göremiyorum anne.
Yalansız bir göze dalmak,
Sevgiyle dolup taşmak istiyor kalbim.
İçinde kaybettiğim umutlarımı,
Yarınlara taşımak,
Ve yine onunla,
Sonsuzluğa yürümek istiyorum.

Üşüdüğüm gecelerde,
Yıldızı olmayan gökyüzüne çıkıp,
Bir mumda ben yakmak istiyorum anne.

Korkuyorum kimi zaman,
Biliyorum kızılıyorsun,
Bende sevmiyorum bu ürkek halimi.
Bende yüzüm hep gülsün istiyorum.
Kuşları, böcekleri, yazı ve güneşi,
Bende sevmek,
Hayata pembe gözlüklerle,
Bende bakmak istiyorum anne.

Hani derdin ya hep erkekler ağlamaz diye,
Meğer en çok erkekler ağlarmış.
Derdin ve kederin paylaşıldığı masada,
İkiye bölünse de acılar,
Meğer en çok yükü erkek çekermiş anne.

Susmak bazen en güzeli,
Konuşmaksa ayrı bir sanat.
Ağlamak duyguların kıyıya vurmuş hali,
Gülmekse görünen yüzü.
Ben neden konuşamıyorum?
Benim dilim neden hep mürekkep oldu?
Yoksa ben doğuştan dilsiz miyim anne?

Biliyor musun anne;
Her yağmurdan sonra sen gelirsin aklıma.
Hayatın her cilvesini,
Her anne oğul sevgisini,
En güzel o minik damlalar anlatıyor.
Şen yağmur, ben toprak,
Öyle bir yağ ki anne,
Kokun benden hiç çıkmasın...
HAKAN BAŞ

Hakan Baş

Benim Dünyam

Önceleri küçük bir noktaydın kalp odağımda.
Her nefes alışımda acıtsan da canımı,
Dur diyebiliyordum bitmeyen sancularıma.

Şimdileri ise gittikçe büyüyen,
Her yağmurdan sonra biraz daha yeşeren,
Ve dikenlerinin acısına rağmen,
Kalbimde açan gülümsün.

Senden uzak şehirde ve sensiz gecelerde,
Bir damla sen akarsın.
Kurumaya hasret, dertli gözlerimden.

Sonra bir dilek tutarım, kayan yıldızın ardından.
Kavuşmasını isterim ayrı düşen ellerimizin.
Bitsin bu gurbetlik, aşılın yüce dağlar diye,
Avuç açarım her gece sonsuz semaya.

Sesini duymaya hasret kulaklarım,
Bir gurbet türküsünün başlığında bulur seni.
Doyasıya dinlerim.
Ayın odama vuran loş ışığı altında seni.

Korkularıma yenik düşsem de kimi zaman,
Uçup gitse de o süslü hayallerim,
Ve ne zaman bir çukura düşsem,
Senin kokun sarar bedenimi,
Kurtarır beni o düştüğüm kuyudan.
Hayat verir bana yeniden.

Bir noktaydın yüreğimde küçücük bir nokta.
Sonra gülüm oldun yapraklarında ismin yazılı.
Sardın bütün bedenimi, açtın bütün organlarımda,
Şimdi ise dünyamsın gül bahçeleri altında

Hakan Baş

Bir Gün Öğreteceğim

Geceler boyu süren yalnızlığımın inat
Senin sevgini söküp atacağım bir gün içimden
Gözlerim ağlamayacak artık bir hiç uğruna
Ellerimse kimsenin elini tutmayacak kolay kolay
***

Bir gün ama bir gün öğreteceğim kalbime
Yaşanan acı günleri unutmayı ve güzel günleri
Sesini duyunca titreyen dizlerime
Bir gün öğreteceğim yeniden yürümesini
***

Senden sonra nefes almıyorum sanma
Güneş yeniden doğuyor karanlık geceden sonra
Yıldızlar bir yanıp bir sönerken o masmavi gökyüzünde
Ben ağlayan gözlerime sensizliği öğreteceğim
***

Öğreteceğim dokunduğın tenime avunmayı
Ve ıslak kaldırımlarda geceyi güne katmayı
Senden uzak şehirde o hasret denilen duyguyu
Bir gün öğreteceğim kanayan yüreğime
***

Ne kadar baksan da göremezsın aynalarda yüzünü
Sesini duymak istemem zorlama kirletirsın gözümü
O iki kelimededen ibaret seni seviyorum sözünü
Bir gün öğreteceğim sana ne anlama geldiğini
***

Kurşun misali delip geçerken içimi
Ağaran saçların tel tel dökülse de aldırma
Azrail gelip kapına dayandığı an
İşte o zaman öğreteceğim sana şerefine ölmesini

Hakan Baş

Bir Sonbahar Akşamıydı

Sebepsiz bir aşkın kurbanı oldu bu gönlüm
Ateşlerde yandım sanki her gün ölümü gördüm
Patlayan bir volkandım zamansız söndüm
Bir son bahar akşamıydı o güzeli gördüm
***

Masum bir duruşu, temiz bir gülüşü vardı
Beni görünce hep gözlerime bakardı
Sevgi uğruna bu kalp nelere katlandı
Bir son bahar akşamıydı o güzeli gördüm
***

Sesini duyunca utanır yüzüm kızarırdı
Bilmezdi ki kalbim onun aşkıyla yanardı
Yüreğim onun için soldu sarardı
Bir son bahar akşamıydı o güzeli gördüm
***

Hakan yine yalnız yine çaresiz bu şehirde
Sokaklar ıssız ayrılığın son seferinde
Sevdiği kızı anlattı bu son şiirinde
Onsuz çekilmiyor bu Bayburt akşamları...

Hakan Baş

Bir Tarihin Adı Bayburt

Garip bir şehir burası garip bir diyar
Bütün zorluklara göğüs germiş,
Tarih sahnesinden çıkan yorgun bir şehir
Bir yanda o dik ve sert yokuşlar
Diğer yanda tüm ihtişamlı güzelliğiyle saat kulesi
Güneş bir kez daha selamlıyor şehri,
Bayburt kalesinin ardından
Sen benden uzakta sahte aşklara yelken açarken
Ben gözü yaşlı camlarda dökülen sonbahar yapraklarını izliyorum
Zamanın nasıl geçtiğini anlamadan, kuruyan dallara inat
Bir yaz daha bitti işte senin bende bittiğin gibi
Güneşe aldanma bu şehirde
Sıcaklığı onda arama insanları var her bir köşede
Memleketimin aynası olmuşlar güzellikleriyle
Garip bir şehir burası garip bir dünya
Süzülen pamukçuklar dur durak bilmez burda
Çoruh'un keyfine diyecek yok o yine hırçın o yine azgın
Dağlar artık üşümeyecek üstünü saran beyaz yorganla
Garip bir şehir burası garip bir dünya
İnsanlar var bu yerde sevgiye aç, sevgiye susuz
O buğulu gözlerle bakan teni güneş yanığı insanlar
Üveyik sesleri uzakta boğuk boğuk
Bir gurbet türküsü misali yankılanır sokaklarda
Garip bir şehir burası garip bir dünya
Bir yanda o masmavi gökyüzü
Diğer yanda tarihe tanık bir şehir
Sorsan kimse yaşamak istemez bu yerde
Kimse durmaz
Oysaki ne çabuk unuttuk biz özümüzü
Burası evliyalar şehri,
Aşıkların, ozanların, Türk kültürünün kalbi
Burası Dede Korkut'un izlerini taşıyan
Bir tarihin adı Bayburt

Hakan Baş

Bugün 5 Şubat

Rüzgâra söyledim selamımı dün akşamüstü
Kuşlar geçtiğin yolları gülerler süsleyecek
Bir ses duyacaksın kulâğına fısıldayacak
Bugün 5 Şubat doğum günün kutlu olsun
***

Bugün güneş daha bir parlak sanki
Hasret rüzgârları ise bir o kadar hırçın
Seni canından çok seven öyle biri var ki
Bugün 5 Şubat doğum günün kutlu olsun
***

Haykırsam sesimi duyuramam belki sana
O kalbinin güzelliğini hiçbir zaman bozma
Rüzgâr beni gurbet ele savursa da
Bugün 5 Şubat doğum günün kutlu olsun
***

Yaşamak kadar değer vermekte önemlidir
İnsan dostunu düşmanını bilmelidir
Seven sevdiği için ölmelidir
Bugün 5 Şubat doğum günün kutlu olsun

Hakan Baş

Gelsem Sana

Bir akşamüstü gelsem sana
Elimdeki güller ağlar mı seni görünce?
Yokluğunun acısı çöktüğü gecelerde
Senin varlığın hayat verir kanayan yüreğime
***

Rüzgârın en savurgan yeliyle gelsem sana
Açsa bendeki bahar bahçesi güller ve çiçekler
Körkmuyorum hayattan seni alsa da benden
Bir gülüşünle canlanır kuruyan çiçekler
***

Ne zaman gök gürlerse sen gelirsin aklıma
O masun bakışlarındaki sıcaklık eritirdi içimi
Sımsıkı sarıldığında anlardım aşkı sevgiyi
Yağmur olup düşesim gelirdi ürkek yüreğine
***

Geceler boyu düşlerimi süslerdi hayalin
Ezan sesiyle uyanır duam olurdun dilimde
Tan yeri ağarırken bu garip şehirde
Gözümdeki yaşlar sel olup akardı sensizliğe
HAKAN BAŞ

Hakan Baş

Hayat

Bazen paylaşılmanın mutluluğun tek adresidir hayat
Bazen de hiç ummadık bir anda
Sevdiklerinden uzakta kalıverirsin
Bazen derdini kimseye anlatamazsın
Gecenin sessizliği çökerken üzerine
Buz kesmiş duvarlardan medet umarsın çaresizce
Yalnızlığa meydan okuyan ayın ışığında bulursun kendini
Ve yine en güzel şiirlerini yazarsın bu karanlık gecede

Bazen hayatın rengidir hayallerimiz
Uçup gitmesin diye sınıksız tutarız onları
Çabalar, alın teri döker, dirsek çürütürüz
Kimi zamanda ağlar, sızlar
Ve bizi bekleyen siyah beyaz filmin içinde buluruz kendimizi

Bazen korkarak yürürüz sokaklarda
Tanıdık yüzler ararız boş kaldırımlarda,
Geleceğe umut saçan dolu gözlerle.
Bazen de uçar gider hayallerimiz
Bizden uzak kaybedenler ülkesine.

Hakan Baş

İki Kol Düğmesi

Ayrı düşen iki küçük kol düğmeleriyiz biz
Yıldızlar kadar parlak ama bir o kadar uzaktık birbirimize
İki ayrı kolda hep kavuşmayı bekledik bir ömür boyu
Kavuşmadan tükenmiştik yoktu bu hasretliğin sonu
***

Bir bulut olsam ağlasam şehrinde
Gözyaşlarım kadar sıcak sevgin hala içimde
Ayrı düşen iki yürek iki kol düğmesinde
Bir gün aynı mehtapta buluşur mu dersin?
***

Bu dünyada yaşananlar bir gün son bulacak
Bilmem sevenlerin gözyaşları ne zaman kuruyacak?
Onlar ki günahsız tek suçları sevmek oldu
Nice umutlarla verilen çiçekler zamansız soldu
***

Geceler karanlık yıldızlarsa suskun
Uykusuz gözlerim yaşlı, bir o kadar da yorgun
Ben de bir kalp ağrısı, dilimde onun ismi
Bilmem bir gün kavuşur mu o iki kol düğmesi?
HAKAN BAŞ

Hakan Baş

Kahrolası O Şehir Ve Sen

Yıktınız gönül sarayımı
Elde ne sevgi kaldı nede huzur
Çaldınız bütün benliğimi aldınız benden
Kahrolası o şehir ve sen
***

Yüreğimin zincirlerini kırıp gittiniz
Bir damla suyu çok görüp kuraklığa ittiniz
Gönlümün baharını kışa çevirdiniz
Kahrolası o şehir ve sen
***

Yaz ortasında kar yağdı garip gönlüme
Çatlayan dudaklarım seni sayıkladı gündüz gece
Dilimden çıkan o iki hece
Kahrolası o şehir ve sen
***

Zindana çevirdiniz dört duvar odamı
Yaşarken ölümü tattırdınız bana
Neşe dolu gülen gözlerime yeniden
Ağlamayı öğrettiniz kahrolası o şehir ve sen
***

Hayata sarıldığım o sımsıkı ellerim
Bir maziden kalan siyah beyaz resimlerin
Umudunu yitirmiş acı dolu sözlerin
En keskin yerisin
Kahrolası o şehir ve sen
HAKAN BAŞ

Hakan Baş

Kim Bilir

Küçük bir mumun
Karanlığa meydan okuyan ışığında
Sessizliğin kol gezdiği
Terk edilmiş bir şehirden yazıyorum sana

Kahreden yalnızlığımın
Sonu gelmeyen sabahını
Odamdaki mürekkep kokusunun
Ruhuma işlediği bir geceden yazıyorum

Ve yine dert ortağım olan şu küçük kaleme
Hüzün dolu duygularımı yüklüyorum
Sensiz gecenin pas tutmuş mısralarına

Şimdi kim bilir hangi kollarda
Hangi sahte aşkın çıkmazındasın
Bilmiyorum

Belki büyük bir şehirde
Aşk kelimesinin manasız
Sevdaların üç günlük olduğu
Göz boyayan sahte gülüşlerin içinde
Kaybeden kadın rolü seçmişsindir kendine
Umudunu yitirmiş ağlamaya mecali kalmayan gözlerle

Ya da benim gibi küçük bir şehrin
Kar ortasında kalmış en çorak yerinde
Soğuğa ve yalnızlığa meydan okuyan
Kardelen misali açmışsındır yaban ellerde
Kim bilir...

Senden sonra sana yazdığım şiirlerden
Haberin yoktur belki de
Odamın duvarında resimlerimiz
Bizim sokağın başındaki ağaçta ise
İsimlerimiz hala duruyor
Sanki dün kazınmışçasına
Ve hiç ayrılmamışız gibi
Anlatıyor aşkımızı gelene geçene
Tıpkı kalbim gibi
Onlarda kabullenemiyor bu duruma

Bense duygularıma söz geçiremiyor
Her elime aldığım kalemde seni yazıyor
Ve seni çiziyordum
Bir an olsun yer vermiyordum
Akıp giden zamana sensizliği

Koynumda sakladığım o siyah beyaz resmin
İçimi ısıtan saman alevi gibi yanıyor orada
Sen yoktun ama sıcaklığın bağrımdaydı
Sen yoktun ama kokun yanı başımdaydı

HAKAN BAŞ

Hakan Baş

Lise Yılları

Ne yapsan da unutamazsın o güzel günleri
Her zaman bambaşkadır bizim lisenin yolları
Her köşede görürsün o saf aşıkları
Bir tatlı tebessümdür lise anıları
***

Yüreklere sevgimiz hiç eksilmez
Sımsıkı kenetlenmiş ellerimiz kimse çözemez
Bizimle olmayan kardeşlik nedir bilmez
Bir tatlı tebessümdür lise anıları
***

Yaşlar aksa da gözlerden ayrılık vakti gelmişti
Daha yeni başladık derken lise hayatı bitmişti
Kimisi üzülüp kimisi sevinmişti
Bir tatlı tebessümdür lise anıları
***

Artık hayat mücadelesi başlamıştı
Erkekler askere kızların çoğu evlenmişti
Bu ayrılık bize çok ağır gelmişti
Bir tatlı tebessümdür lise anıları
***

Bir efsaneydi Ekrem'i, Hakan'ı, Muhammed'i
Birbirinden başka onları kimse böyle sevmedi
Bazen ağlar bazen gülerlerdi
Bir tatlı tebessümdür lise anıları
***

Kimimiz gurbette kimimiz memleketindeydi
Söz vermiş yürekler hep tek bilekti
Hakan'ın kaderi zalim gurbetti
Bir tatlı tebessümdür lise anıları
***

Gülen gözler hiç solmasın
Kimse bizi ayrı sanmasın
Vefasızlar bizden uzak dursun
Bir tatlı tebessümdür lise anıları
HAKAN BAŞ

Hakan Baş

Özledim

Senden uzak bu şehirde gülüşünü özledim
Özledim nefesinin sıcaklığını o ela gözlerini
Buğulu camlar ardından bakışını
Korktu boynuma sarılmanı özledim
***

Şimdi çok uzaklardasın biliyorum
Kahreden geceler dur durak bilmez bende
Ben sende yanarken sen belki üşüyorsun
Ağlarım; gözyaşları sebepsiz akmaz bende
***

Kalbimi yakarcasına acıtıyor hasretin
Silinmiyor gözlerimden o sebepsiz gidişin
Bir yudum suya muhtaçken bu yaralı yüreğim
Tenime merhem olan ellerini özledim
***

Suskun dudaklarındaki muhabbeti özledim
Rüzgârda savrulan saçlarını, masum duruşunu
O katran karası gecelerde, boş kaldırımları
Sabahlar olmasın diye yalvarışını özledim
***

Sararan yapraklar süzülüp düşerken dalından
Titreyen bedenim ağlar çaresizliğine için için
Karanlık gecelerde kapan fırtınalara inat
Ben sendeki bitmek bilmeyen yazları özledim
***

Sonu gelmeyen yalnızlığıma bir kibritte sen çak
Savur küllerimi benden uzak dağlara taşlara
Duyulmasın sesin adını anmasın kimseler
Bir güneş misali yükselip giderim ufkundan
***

Saltanatın hüküm sürse de bir ömür boyu
Bir tek ölüm bozar bu hayat denen oyunu
Sanma ki güzelliğin hep baki kalacak
O koskoca bir ömür mezarda son bulacak
HAKAN BAŞ

Hakan Baş

Para

Hayatta her şey sahte sözler üzerine kurulmuş sanki.
Ne sıcak bir gülüş kaldı insanların yüzünde,
Ne de kırk yıllık kahvenin hatırı.
Dudaklardan çıkan sevgi sözcüklerinin yerini,
O dört harfli küçük kelime kapladı.

Hatır kalmadı hiç kimsede,
Yürekler kırk parçaya bölündü.
Gülen gözlerin yerini,
Kin, nefret ve para hırsı bürüdü.

Gerçek aşklara, bahara, yaza, kışa
Gölge düştü
Para sevgiyi satın aldı
İki gönül bir olunca
Samanlık seyran olmuyor artık
Güzel günler, çıkarsız sevgiler
Hepsi geride kaldı
Kim olduğun, nerden geldiğin önemli değil.
Paran varsa adamsın devri başladı.
Aynı yastık için söz veren yürekler,
Bizi ancak ölüm ayırır diyen diller,
Kocaman birer yalandı.

Adı para olan bu dünya kuralını
Yırtıp atmadık bir kenara
Onunla simit aldın gözünü yaşlı çocuğuna
Ve onunla avuttun ağzı süt kokan bebeğini
Geleceğe dönük hayallerimizde
Hep o vardı.
Hayatın bütün karesinde olduğu gibi...

Evet para;
Hayatta çözemediğim tek denklem.
Belki de çözmekten kaçtığım tek soru.
Dört harfli ama kitaplara sığmaz.
Ne kadar okusak ta okuyalım
Paranın özeti olmaz
HAKAN BAŞ

Hakan Baş

Sen Bilmezsın

Sen bilmezsın benim neler yaşadığımı,
Kâbus dolu gecelerin sabahın da
Islak kaldırımlara yazdığım hayallerimi,
Sen bilemezsın.

Kökünün sindiği gömleğimi,
Ciğerlerimi parçalarçasına,
Kaç kere içime çektiğimi,
Sen bilmezsın.

Resmini boş tavanlara çiziyorum her gece.
Sonra yatağıma uzanıp dalıyorum hayaline.
Ve gelmeyeceğini bile bile;
Ümitle çekiyorum yarını.
Sabah olunca şehrimde,
Sensiz bir günün daha adını koyuyorum,
Maziye yenik düşen tozlu takvime.

Ve yine düşe kalka yürüyorum sokaklarda,
Kar taneleri ağartıyor saçlarımı,
Bazen de sert bir rüzgâr ürpertiyor bedenimi.

Sen bu şehrin kışını bilmezsın.
Öyle yağar ki o beyazlar, kollarını açan sevgiliye
Yer gök sevgi olup taşar sanki.
İşte o zaman gör sen dağların sevincini.
Dinle uçan kuşların kanat seslerini.
Sensiz geçirdiğim bu beyaz şöleni,
Sen bilmezsın.

Seni ne kadar çok sevdiğimi,
Adına kaç şiir yazdığımı,
Ve her şiirin ardından gözyaşı döktüğümü,
Bu şehir bilir.
Ama sen bilmezsın...
HAKAN BAŞ

Hakan Baş

Senden Sonra

Sessiz ve karanlık gecenin ardından yazıyorum bu son şiirimi
Yokluğundan arta kalan birkaç damla gözyaşı
Ve yaralı bir yürek bıraktın bende
Gidişinle karanlığa bürünen bir şehir
İhanetinle boynu bükük kaldı kalem kâğıt
Artık seni seviyorum sözünü anlamsız aşk şarkılarından duyarım
Ve küçük bir kız çocuğunun yanağına kondurduğum öpücük
Hayat bulurcasına canlanır dudaklarımda

Senden sonra ben çocukları sevdim
O tertemiz dünyalarında
Kirli sahnelere şahit olmuş çocukları
Kimi zaman eğlendim parklarda onlar gibi
Kimi zaman da ağladım dizimdeki küçük yara için

Senden sonra ben yağmurları sevdim
O sicim gibi yağın küçük su taneciklerini
Toprağa hayat verişini, kuşların tatlı telaşını
Ve çiçeklerin o rengârenk gülüşünü sevdim
Gelişini büyük bir sevinçle karşılayan
Hasan amcanın buğdaylarına can veren o yağmurları işte

Senden sonra ben sabah güneşi sevdim
Horozların yeni günü selamlayışına şahit oldum
İnsanların ekmek parası için yollara düştüğüne de
Gevrek simit kokuları altında
Köşeyi dönen o ayakkabı boyacısının gözlerinde gördüm
Helal lokmayı aslanın midesinde aramayı

Memleketimin güzel insanlarını sevdim senden sonra
Elleri nasırlı Hatice teyzenin titreyen dizleriyle verdiği
Hayat mücadelesine imrendim doğrusu
Ve öğrendim ki hayatın tek bir kişi üzerine kurulu olmadığını

Senden sonra ben daha çok kendimi sevdim
Aslında ellerimin ne işe yaradığını öğrendim
Karanlık gecelerin mum ışığında yazdığım şiirlerde
Simsıkı tuttuğum kalemde anladım
O sahte aşkının tek şahidi olan gözlerim
Ağlamadı sevinç gözyaşları dışında

Senden sonra ben insanları sevdim
Simsıkı kenetlenmiş ve tek bilek olan arkadaşlıklar gördüm
Kimi zaman da ölüme beraber yürüdüğümüz
Uçurumun kenarında bile elimi tutan dostlarım oldu

Yani senden sonra ben en çok yaşamayı sevdim
Bir fidan diktim senin yerine
Suyunu esirgemedim büyürken gölgesinde
Çekip gitmedim senin gibi sessizce ve derinden
Çünkü biliyorum fani dünya da ne ekersen onu biçersin
Ve bir gün toprak olup gittiğinde

Sende bir yudum sı diye dua edersini...

Hakan Baş

Seninle Güzel

Yaşamak seninle güzel
Her biten günün ardından
Yarını umutla beklemek
Ve her kayan yıldızdan sonra
Gökyüzünü hayalinle süslemek
Buz mavisi gözlerinde eriyip giderken
Hayat denen bu filmi oynamak
Seninle güzel

Hislerimin en ücra noktasını
Çıkmaz sokakların en dip köşesini
Hüzün dolu yüreklerin cümlesini
Neşeyle doldurmak seninle güzel

Varlığını ölesiye yaşamak
Yokluğunda bin harpı tatmak
Her bir satırda aşkı aramak
Gönlüme ışık tutan sevginle güzel

Kurduğum düşlerin sabahında
Kimi yanımdasın kimi rüyamda
Ömrümün bu dik yokuşunda
Geleceğe yürümek seninle güzel

Bir kahpe kurşunla yıkılmak değil
Gözlerinin kıyısında vermek son nefesimi
Azrail verse de selamını
Yüzümde tebessüm, içimde sen
Çünkü ölmek seninle güzel
HAKAN BAŞ

Hakan Baş

Sensiz Bir Ömür

Bir yaz daha geçti sensiz.
Ömrümden bir yıl daha uçup gitti.
Çaresizim bu şehirde.
Kendime yenik düşmekten korkuyorum.
Ve her geçen gün biraz daha benimsiyorum sensizliği.

Bir gün geri dönersin ümidiyle çarpan kalbim,
Bir başka baharları mı bekleyecek şimdi?
Senden sonra yazın hiç uğramadığı gözlerim,
Yine sel olup taşacak mı bu mevsim?
Yokluğunun acısı kor gibi düşerken gönlüme,
Ben senin olmadığın bu şehirde mi yaşlanacağım?

Bir yaz daha geçti sensiz,
Ömrümden bir yıl daha uçup gitti.
Geri dönemeyecek kadar uzaksın bana.
Çöl ortasında kalmış, kuru bir ağaç gibiyim;
Boynu bükük ve susuz...
Bulutlar, yağmurlarını serpse de yüreğime,
Dökülen yaprakları geri getirmez, verdiğimiz savaş.

Bir yaz daha geçti sensiz,
Ömrümden bir yıl daha uçup gitti.
Boşalan kadehlerin yerine,
Sensizliği içtim yudum yudum.
Her nefeste biraz daha uzaklaştım senden
Artık öğrendim yalnızken de mutlu olmayı,
Ve mutluyken de yalnızlığı tatmayı...
HAKAN BAŞ

Hakan Baş

Sevdim Seni

Bu sokaklarda sevdim seni
İşte bu sokak lambaları aydınlattı sevgimi
Tek arkadaşımды o ıslak ve boş kaldırımlar
Seni kaybetti artık bu şehir ve o dar sokaklar

Bazen yağmur yağar ince ince
Hafif bir titreme hissedersin o suskun bedeninde
Sonra bir sokak lambasının atına gidip
Oturursun o ıslak kaldırımlara çaresiz ve bitkince
Başını iki elinin arasına alıp dalarsın onun hayaline
Beraber yürüdüğümüz kaldırımlar canlanır gözünde

Derin bir of çekersin
Yankılanan sesin çığlık misali sokaklarda
Tirmalar kulağını o hasret rüzgârları
Sararmış yaprak gibi düşersin yerlere

Sonra bir sigara yakarsın
Ölürcesine bir nefes çekersin
Gözlerin dolar ağlarsın sessiz sedasız
Kimseler görmesin diye saklarsın gözyaşlarını
Söyle bir bakarsın etrafına şaşkın gözlerle
Ayağa kalkar yürürsün o ıslak kaldırımlarda
Boynu bükük, bitkin ve zavallı bir halde

Seni gören dilenci sanar bakarlar tuhaf tuhaf
Kimseye aldırmadan yürürsün o dar sokakta
Kuşların yağmurda dansına şahit olursun
Sevgililerin aynı şemsiye altında buluştuğu gibi

Dolu gözlerle köşeyi dönersin
Buz kesmiş ayakların daha fazla dayanamaz
Yıgılır kalırsın olduğun yere
Göz kapaklarına çöken ağırlık seni korkutsa da
Artık zaman gelmişti...
Seninle hayat bulan bu sokaklar, cehennemim olmuş
O çatlamış dudaklarımdan çıkan son söz
Senden arta kalan acı resmim olmuştu
İşte bu sokaklarda sevdim seni
Ve bu sokak lambalarının altında verdim son nefesimi...
HAKAN BAŞ

Hakan Baş

Sevmek İstiyorum

Uzun zaman oldu o temiz duyguyu tatmayalı,
Kalbin sanki kabuk bağladı senden ayrılalı
Bilmem çok şey mi istiyorum hayattan mutluluk için?
Her geçen gün daha çok sevmek istiyorum seni
***

Bazen kelimeler bile kifayetsiz kalır bu derin duyguya
İnsan uyudum sanır ama sevenler dalar bu uykuya
Sen gönlümün baharında açan gonca gül misali
Her geçen gün daha çok sevmek istiyorum seni
***

Seni düşünmeme engel değil akan bu gözyaşlarım
Yaprak misali dökülüp ağarsa da o siyah saçlarım
Herkesin hazin sonudur o musalla taşındaki yeri
Her geçen gün daha çok sevmek istiyorum seni
***

Hayatta her şey temiz kalmaz gerçek sevgiler kadar
Bu gözyaşlarım bilmem daha ne kadar akar
Kimse istese de kirletemez o derin sevgimi
Her geçen gün daha çok sevmek istiyorum seni
***

Hakan Baş

Unuttum Seni

Geceler uzun sanki bir daha güneş doğmayacak
Bu kanayan yaraya kim kim merhem olacak
Elbet sensizliğin de bir çaresi bulunacak
Bu gözyaşları sanma bir ömür boyu akacak
***

Sensizlik mi canımı acıtan yoksa sen misin anlayamadım?
Günlerce resmine baktım ama ağlayamadım
Yanında yokken de beni seversin sandım
Ben sana değil o taş kalbine aldandım...
***

Senin sevgi dediğin iki kelimedenden ibaret
Bana verdiğin tek şey o alçakça ihanet
Sen böyle sevmeye devam et
Sanma mutluluğu getirir şan ve şöhret
***

Unutamam demiştim bak unuttum işte
Sen çok acılar çekersin bu gidişle
Ne güzel günler yaşadık biz seninle
Artık her şeyi geride bıraktım sende Denizli'de...
HAKAN BAŞ

Hakan Baş

Yine Sana Gelirim

Odam sensiz ben sana muhtacım
Gözlerindeki yıldızı ararcasına telaşlıyım
Kor gibi yanan yüreğime çeksen de kara çarşafı
Gönlünün hududundan geçer yine sana gelirim
***

Yanan lambalar söndü bak gidişinle
Güneş doğmaz oldu bahtı kara gençliğime
Kararan bulutlar su serpse de sevda ocağıma
Gönlünün hududundan geçer yine sana gelirim
***

Bende mevsim yazken yaprağım sarardı
En deli baharım da çalmaz oldu sazım
Kuş olup uçsan da yaban ellere
Gönlünün hududundan geçer yine sana gelirim
***

Ben uçurtmamı sensizliğe yormuşum
Rüzgârda savrulan seni gül sanmışım
Her solukta batırsan da o iğnelerini
Gönlünün hududundan geçer yine sana gelirim
***

Ses etmem yokluğun da gözyaşlarım şahit
İsmin şiir sanki kalemin mürekkebin de
Dudaklarda tek bir kelam, sensiz gecenin ayazın da
Gönlünün hududundan geçer yine sana gelirim
HAKAN BAŞ

Hakan Baş